

Μητροπολίτης Κιλκισίου: Ο Χριστός μας προσφέρει απόλυτη ελευθερία και αγάπη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πολυανής και Κιλκισίου

Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου του ορεινού οικισμού Επτάλοφος των Κρουσίων Κιλκίς ιερούργησε την Κυριακή 16 Αυγούστου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος, μία ημέρα μετά τη μεγάλη θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και της εις Ουρανούς μεταστάσεως Της.

Και πράγματι τόσο στην Επτάλοφο, όσο και σε όλα τα χωριά της Μητροπολιτικής επαρχίας του Κιλκίς, στα οποία υπάρχουν Ιεροί Ναοί αφιερωμένοι στην Κυρία των Αγγέλων, τιμήθηκε η Παναγία Μητέρα του Θεού και πάντων των χριστιανών, η οποία πορεύεται δίπλα στον θρόνο του Υιού της και Θεού μας, χωρίς να εγκαταλείπει τον κόσμο, ως μεσίτρια και πρέσβειρα.

Τον Σεβασμιώτατο υποδέχθηκε ο Αρχιμανδρίτης Γαβριήλ Ποικιλίδης και ο συνταξιούχος Ιερέας Πρωτ. Διογένης Λαζαρίδης οι οποίοι και τον πλαισίωσαν στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας καθώς και Αρχιδιάκονος της τοπικής Μητροπόλεως π. Φιλόθεος Τσαμπαζάκης και ο Διάκονος Γεώργιος Χρυσοχοΐδης.

Ευσεβείς πιστοί προσήλθαν και σήμερα στον ευπρεπισμένο Ιερό Ναό της Παναγίας Επταλόφου για να προσευχηθούν στη χάρη της και να καταθέσουν τον σεβασμό και την ευγνωμοσύνη τους στο ιερό και πανάγιο πρόσωπο της Κυρίας Θεοτόκου, της Δέσποινας του κόσμου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος κήρυξε τον θείο λόγο, εμφορούμενος από την ακουσθείσα Ευαγγελική Περικοπή, την αναφερόμενη στον αγνώμονα δούλο, η οποία και μας φέρνει αντιμέτωπους με μια σκληρή, αλλά πέρα για πέρα αληθινή πραγματικότητα της ανθρώπινης φύσης.

Μας δείχνει πώς η απέραντη ευσπλαχνία του Θεού μπορεί να ακυρωθεί, εξ αιτίας της δική μας μικροψυχίας και σκληροκαρδίας, ανέφερε ο Σεβασμιώτατος και πρόσθεσε:

«Ο Χριστός στην παραβολή χρησιμοποιεί την εικόνα ενός βασιλιά που αποφασίζει να ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς με τους δούλους του. Ένας από αυτούς του χρωστάει το τεράστιο ποσό των μυρίων ταλάντων, ένα χρέος αδύνατον να το εξοφλήσει. Όταν ο δούλος ζητά απεγνωσμένα χρόνο και έλεος, για να το ξεχρεώσει, ο κύριος κάνει κάτι που ξεπερνά κάθε ανθρώπινη λογική. Δεν του δίνει απλώς παράταση, αλλά του χαρίζει ολόκληρο το χρέος. Τον ελευθερώνει από το βάρος και του χαρίζει μια νέα ζωή.

Ο Χριστός παρουσιάζει τον Βασιλέα-Θεό να «συναίρει λόγον» μετά των δούλων Του. Στη θεολογική γλώσσα, η πράξη αυτή συμβολίζει την τελική και την ενδιάμεση κρίση, όπου η ανθρώπινη ελευθερία καλείται να λογοδοτήσει για τη διαχείριση των δωρεών του Θεού. Το χρέος των «μυρίων ταλάντων» του πρώτου δούλου αντιπροσωπεύει το οντολογικό χρέος της ανθρωπότητας μετά την Πτώση. Είναι η αμαρτία ως αστοχία, ως ρήξη της κοινωνίας με την Πηγή της Ζωής, ένα χρέος άπειρο, το οποίο ο πεπερασμένος άνθρωπος αδυνατεί εξ ιδίων δυνάμεων να

αποπληρώσει. Η άφεση του χρέους από τον Κύριο δεν είναι μια απλή νομική διαγραφή, αλλά μια πράξη άκρας συγκατάβασης και θείας κένωσης. Είναι η προτύπωση της Σταυρικής Θυσίας του Χριστού, διά της οποίας χαρίζεται στον άνθρωπο η δικαίωση και η αποκατάσταση της φύσεώς του.

Η τραγωδία όμως ξεκινά αμέσως μετά. Ο πρώτος αυτός δούλος, που μόλις βίωσε το θαύμα της απόλυτης ελευθερίας και της δωρεάν αγάπης, συναντά έναν συνδούλο του, που του χρωστά ένα πολύ μικρό ποσό, μόλις εκατό δηνάρια, αντί να ανταποδώσει την ευσπλαχνία που έλαβε, γίνεται βίαιος, τον αρπάζει από τον λαιμό και, παρά τις παρακλήσεις του, τον ρίχνει στη φυλακή. Η απαίτηση του δούλου να εισπράξει τα «εκατό δηνάρια» από τον συνδούλο του φανερώνει την παραμονή του στην κατάσταση του εγωκεντρισμού και της φιλαυτίας.

Ο Κύριος κλείνει την παραβολή με μια σοβαρή προειδοποίηση. Ο βασιλιάς οργίστηκε μόλις το έμαθε και παρέδωσε τον άσπλαχνο δούλο στους βασανιστές. Και ο Χριστός τονίζει «Ούτω και ο πατήρ μου ο επουράνιος ποιήσει υμίν εάν μη αφήτε έκαστος τω αδελφώ αυτού από των καρδιών υμών τα παραπτώματα αυτών» (Ματθ. ιη',35), δηλαδή «Έτσι και ο Πατέρας μου ο ουράνιος θα κάνει σε εσάς, εάν δεν συγχωρήσει ο καθένας τον αδελφό του από τα βάθη της καρδιάς του».

Και συνέχισε ο Σεβασμιώτατος: «Αδελφοί μου, η άφεση των αμαρτιών μας από τον Θεό δεν είναι μια στατική ή μηχανική κατάσταση. Παραμένει ενεργή μόνο όταν γίνεται πηγή αγάπης και συγχωρητικότητας προς τον πλησίον. Όταν αρνούμαστε να συγχωρήσουμε τον αδελφό μας, εγκλωβιζόμαστε μόνοι μας έξω από το θείο Έλεος. Η κόλαση δεν είναι η εκδίκηση του Θεού, αλλά η ανικανότητα του ανθρώπου να αγαπήσει και να δεχθεί την Αγάπη. Δεν μπορούμε να ζητάμε από τον Θεό αυτό που εμείς αρνούμαστε να δώσουμε στους άλλους. Το μέτρο με το οποίο θα κριθούμε είναι το μέτρο με το οποίο κρίνουμε».

Τέλος κάλεσε τους πιστούς να κατανοήσουν ότι η σωτηρία είναι μια συλλογική διαδικασία μέσα στο Σώμα της Εκκλησίας, για υπογραμμίσει ότι δεν μπορούμε να πορευόμαστε προς τη Βασιλεία του Θεού απομονωμένοι ή κρατώντας τείχη εχθρότητας. Ας καθαρίσουμε τις αισθήσεις μας και ας προσφέρουμε τη συγχώρηση «εκ των καρδιών ημών», είπε, ώστε η άπειρη Χάρη του Τριαδικού Θεού να παραμένει πάντοτε ζωντανή και ενεργή στις ψυχές μας.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

